

Извинявайте, г-н Рот!

Милен Радев
Понеделник, 17 Ноември 2008 02:00

От няколко дни Юрген Рот е отново у дома си, далеч от българската посткомунистическа действителност, но навярно с неизгладими спомени от срещата си с нея. Сцени като тези, на които той бе свидетел през трите си дни в София, обикновено рядко стават достъпни на колеги, социализирани в приетата за нормална в Западна Европа медийна и обществена среда..... Въпреки, че Юрген Рот не от вчера разплита възли, свързани с политико-криминални кланове, с дерибействата на червени олигарси и с мафиотизирането на обществата на Изток, това, което му предложи днешна България, засенчва всичко останало.

Вълната от ненавист, от дребнаво заяждане, изречените и медийно размножени хулигански ругатни на водещ политик на управляваща партия в страна, членка на ЕС, са преживявания, които могат да угнетят и най-солидната натура, а не само един чуждестранен гост не в първа младост, попаднал в съвършено чужда му среда, както Юрген Рот.

С толкова по-голяма радост установих от последните си контакти с него, че той се възстановява бързо след изнурителните дни в София, с присъщата си игрива ирония коментира посещението си и вече обмисля нови теми и проекти. Това е добре и радва. Но все пак нещо липсва.

Като човек свързан и ангажиран със случващото се в страната, където съм роден, като следящ хем отблизо случките в татковината, хем намиращ се на известна дистанция от нея, като пишещ и участващ по силите си в някаква форма на публичен дебат, чувствам, че трябва да се обърна към Юрген Рот с едно извинение.

Извинете, г-н Рот, за това, че страната, с чиято днешна съдба се ангажирахте съвършено безкористно, и на която посветихте многомесечен труд, Ви посрещна в лицето на по-голямата част от своя политически и културен елит намръщено, враждебно и предвзето.

Извинете, че когато отидохте на крак в София за да предложите на скованата от пълно униение, джапаща в безнадеждна обществена свинщина и в престъпен политически зетъо-шуро-баджанакизъм страна резултата на своите разследвания, бяхте обявен за невеж и неориентиран чужденец, който няма какво ново да каже на българската публика.

Извинете, че една пресслужба реши да Ви превърне пряко волята Ви и в противоречие

Извинявайте, г-н Рот!

Милен Радев
Понеделник, 17 Ноември 2008 02:00

със здравия разум в политически агитатор за една партия, като Ви приписа нагло изречение, които Вие няма как да изречете.

Извинете за онова, което, както знам, Ви е подтиснало най-много – хоровата озлобена реакция на голяма част от журналистическата колегия. Злорадството, дребнавостта, нежеланието у много от журналистите да вникнат в голямата картина, която описвате в книгата си и ровенето вместо това в дребни, свършено незначителни за общото послание детайли. Извинете за страха, който сте забелязал в очите на репортерките в залата за пресконференции. Извинете за усърдието, с което изтъкнати имена на колегията се стараеха да изчистят петната от образа на един корабокруширал политик за да си спечелят след това неговата благодарност, че били «защитили честта на държавата».

Извинете за това, че в България Ви натикаха в ролята на специалиста, поставил без разкрасяване и успокоително усукване тежка диагноза, когото болният подгонва с ругатни и дюдюкане по коридорите...

Никой професионално ангажиран или граждански заинтересуван от публицистичното отразяване на българската действителност не би могъл сериозно да очаква, че един чуждестранен гост ще ни отвори очите със свършено непознати и сензационни разкрития. Би било фикция да се мисли, че някой отвън ще извади на бял свят нечувани и невиджани факти. Вашият принос, г-н Рот, е в това, че дадохте писмена форма на част от онова, което българинът говори под сурдинка, което се разказва полугласно, което избягват да произнесат по телефона. Осъзнаваната от всеки в тази страна истина за посткомунистическата ни действителност от днес е вплетена между корици, намира се по рафтовете на книжарниците и трудно може да бъде заличена.

И още нещо изключително ценно, което книгата Ви ни дава: чрез съвестното и буквално отразяване на разговорите с Вашите герои Вие ги оставяте сами да изградят своя образ пред читателя. Той е често пъти по-красноречив, отколкото и най-надарената фантазия би могла да създаде.

От свое име Ви благодаря за времето, което сте отделил за моята страна. Благодаря Ви и за «вътрешния гняв» пред безобразията, който, както знам, Ви движи при разследванията на всеки нов комплекс – от каналите на полската организирана престъпност до мафиотските обвързаности на германския политически и бизнес елит.

От името на форумното общество «Де зората», което отблизо следеше Вашето гостуване в България и ангажирано коментираше Вашите изяви, Ви казвам – Вие сте винаги добре дошъл в нашата Родина.